

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 18 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2018 r. – XG / Komisja**(Sprawa T-504/18)**

(2018/C 373/19)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* XG (przedstawiciele: adwokaci S. Kaisergruber i A. Burghelle-Vernet)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;

w konsekwencji:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 3 lipca 2018 r. przyjętej przez [poufne] ⁽¹⁾ Komisja Europejska, o utrzymaniu w mocy odmowy udzielenia skarżącemu dostępu do witryn Komisji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku właściwości autora zaskarżonego aktu.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 3 decyzji Komisji (UE, Euratom) 2015/443 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie bezpieczeństwa w Komisji (Dz.U. 2015, L 72, s. 41) (zwanej dalej „decyzją 2015/443”), a także braku podstawy prawnej zaskarżonego aktu.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia praw podstawowych strony skarżącej, w szczególności naruszenia art. 67 TFUE, art. 6 TUE, art. 3 decyzji 2015/443, a także art. 6, 7, 8, 15, 27, 31, 41, 42, 47, 48 i 49 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Zarzut ten podzielono na trzy części:
 - część pierwszą, dotyczącą naruszenia prawa do wolności, do życia prywatnego, do ochrony danych osobowych i prawa do swobodnego wykonywania zatrudnienia;
 - część drugą, dotyczącą naruszenia praw do dobrej administracji, do przejrzystości, do dostępu do dokumentów i skutecznego środka zaskarżenia, a także naruszenia domniemania niewinności i prawa do obrony;
 - część trzecią, dotyczącą naruszenia zasady proporcjonalności i art. 49 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

4. Zarzut czwarty, podnoszony posiłkowo, dotyczący naruszenia art. 296 TFUE, art. 41 ust. 2 karty oraz zasad uzasadnienia formalnego i materialnego jednostronnych aktów. Zarzut ten podzielono na dwie części:

- część pierwszą, dotyczącą braku uzasadnienia formalnego zaskarżonego aktu;
- część drugą, dotyczącą braku uzasadnienia co do zasady zaskarżonego aktu.

(¹) Utajnione poufne dane.

Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2018 r. – OLX / EUIPO – Stra (STRADIA)

(Sprawa T-508/18)

(2018/C 373/20)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: OLX BV (Hoofddorp, Niderlandy) (przedstawiciele: G. Lodge, K. Gilbert, solicitors, i V. Jones, barrister)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Stra Lda (Coimbra, Portugalia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „STRADIA” – zgłoszenie nr 14 841 985

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 czerwca 2018 r. w sprawie R 2229/2017-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- ewentualnie zmiana zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że sprzeciw powinien zostać przekazany Wydziałowi Sprzeciwów celem ponownego rozpoznania;
- obciążenie EUIPO kosztami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszą skargą oraz kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą; ewentualnie w przypadku wstąpienia przez interwenienta do postępowania obciążenie solidarnie EUIPO i interwenienta kosztami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszą skargą oraz kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001.
-